

Egen min hustru!

Sedan jag skref senast till dig ifrån Jassy, hafva vi haft en tråkig jernvägsresa, genom fula, flacka trakter. I går vid solnedgången voro vi vid Barbasi station, nära Galatz, dit vi likväl ej kommo, men ifrån en hög kulle fick jag se Donau, Galatz och Braila. Vi komma att passera på sidan om Bukarest, och i afton äro vi vid slutet af vår jernvägsresa, vid Trateschti. Huru länge vi bli der, hvart vi gå derifrån, det är allt tillsvidare obekant. I allmänhet vet man här mycket mindre om kriget än i Hfers. Osäkra rykten, det ena vidunderligare än det andra, är allt man hör. Det här tycks bli endast kråkfötter, men vagonen skakar bra, ehuru den är mycket bekväm. Ehnberg och jag hafva en afdelning för oss, med hvar sin långa mjuka soffa, men så är det väl äfven sista natten på länge man sofvit bekvämt. Alexej är en krona, så snart solen gått upp, är han i dörren med thépannan, smör, bröd och korf har hela tiden funnits en stor korg, och tredje komp. har vanligtvis haft många gäster. Ehnberg sitter midt emot mig och lappar sina byxor, han har stora anlag åt det hållet. Han ber helsa så mycket, äfvenså Wellin, som i brist på annat, studerar en tysk parlör. Få se huru många af mina bref du får, i Kischnikew började jag numrera dem och det senaste ifrån Jassy skickade jag på försök via Wien.

Ifrån Pburg, Dynaberg och Bjälostok skref jag äfven, men ännu har jag endast fått ett bref af dig, i Ungheni. 1^a och 2^a komp. skola vara endast 1 1/2 tim. framför oss och i Frateschti komma vi tillsammans, för att ej mera skiljas. Vi hafva kommit mycket väl öfverens och 4 komp. Sundman har varit på ett brillant humör hela tiden, hans betjent är den enda som fått grälor. Pancken är särdeles hygglig, jag tror det är hans förtjenst, att hela vårt samlif haft en allvarligare prägel, utan att derföre vara tråkig. Han, Gripenberg och Neovius traktera med sång ofta nog. Pippi Procopé är en riktigt dugtig kvartermästare, föder hela bataljon, för sin kosackplätt, så det är ett nöje att se, har med ett ord blifvit riktigt karavulen. Hausen ser som vanligt surmulen ut, men har ändå ibland tinat upp.

Se så, nu stanna vi för några minuter, alldeles invid Bukarest. Jag slutar derföre mitt bref, för att få det i någon postlåda. Jag försöker äfven denna gang att skicka det via Wien, få se huru det lyckas.

* bataljonens pastor

Nr. 4 forts.

Adieu min egen älskling, håll dig vid godt mod, och muntra upp lilla mamma. Helsa henne hjertligt och säg att jag åter väntar bref af henne. Kyss våra små, och säg ^{*}Majsu att om hon är snäll, skall jag hemta henne granna pajas.

Adieu älskling, skrif så ofta som möjligt till din

Eugène

* Maria, g. Wittfooth